

• БАЙКА В ПРОЗІ

Плями на Сонці

ЗАГАЛЬНІ збори звірів у лісі одностайно ухвалили: "Господарем лісу обрати Ведмедя".

У протоколі нагадувалося, що Ведмідь і молодий, і працьовитий, і чесний, і принциповий, і морально стійкий.

І Ведмідь став господарем.

Вже через кілька днів у лісі можна було почути:

– Оце справжній господар. Пішки по лісу ходить. У кожну нору заглядає. З кожним звіром за лапу вітається.

Усі звірі трудилися з ентузіазмом. Старались, щоб у лісі стало ще чарівніше.

Тут п'янило від запаху квітів. В очах рябіло від ягід. Буяла зелень пишних дерев. Пташки співали веселих пісень.

Та ось головний заступник Ведмедя Тигр зібрав адміністративний апарат лісу.

– От що, братці, – програвчав він, – чи не здається вам, що наш господар живе в надто скромному барлозі? Все ж таки господар лісу. А разом з усіма звірами. Хтось щось побачить, хтось щось почує, хтось щось не так витлумачить...

Того ж таки дня для Ведмедя викопали персональний барліг. Відгородили його від загальної житейської суєти густим колючим терням. Щоб ніхто не порушував його спокою...

Через якийсь час зібрав нараду перший заступник Тигра Вовк:

– Чи не здається вам, шановне товариство, що наш вельмишановний Тигр заслуговує кращої ями, ніж та, в якій він живе?..

Зауваження Вовка всі визнали актуальним і доречним.

Тигрові викопали іншу яму. Вистелили м'яке лігво. Від житейської суєти відгородили колючим і густим терням. Щоб ніхто не порушував його спокою.

Наступні збори зібрав Лис. Заступник Вовка. Він поставив питання руба:

– Вовкові необхідно виділити персональну ділянку й відгородити її від загальної житейської суєти. Бо все-таки Вовк не простий сіроманець, а заступник Тигра.

У мальовничому куточку лісових хащ Вовкові виділили ділянку. Обсадили її густим терням. Проклали туди доріжку.

Отиски-самотиски

ДУРОКОЛ.
СЛЬОЗОПИТ.
СРАМОФОН.
КУЛЬТ ДИСТАНЦІЙНОГО
УПРАВЛІННЯ.

Віктор ІГНАТЕНКО.
Чернігівська обл.

Караоке

До весілля бачили,
Які в неї ноги.
По весіллі побачили,
Які в мужа роги.

Тост

– Наше здоров'я не може само за себе випити, тож давайте ми за нього вип'ємо!

Словник-

жартівник

Гротеск – спелеолог.
Гуляш – прогульник.
Пловець – любитель плову.
Пломбір – стоматолог.

Богдан ТЕРЕЩЕНКО.
Кіровоградська обл.

Мал. Сергія ЄРМИЛОВА.

Народні усмішки

На екзамені викладач запитує абітурієнта:

- Поясни, будь ласка, чому крутиться електромотор.
- Бо електрика.
- Що ж це за відповідь? А чому ж тоді електрична праска не крутиться?
- Бо не кругла.
- Ну гаразд, а електроплитка? Кругла? Чому вона не крутиться?
- Бо шорстка, тертя в ніжках.
- Гаразд... А лампочка? Електрична! Кругла! Гладка! Без ніжок! Чому лампочка не крутиться?
- А лампочка ж якраз і крутиться.
- ?!!
- Ну, ось коли ви її в патроні змінюєте, що ви робите? Ви ж її крутите!
- Ну так... насправді... кручу. Хм... Так! Але ж це я її кручу, а не вона сама...
- Ну, знаєте, само по собі взагалі нічого не крутиться! Он електромотору також, мабуть, електрика потрібна!

У темному провулку.

- Дай закурити!
- Мужики, я не курю.
- Так ти на куриві економиш? Значить, гроші в тебе є...

- От всі лають рекламу по телевізору, а я їй зобов'язаний своїм життям!
- Чому?!
- А мене зачали, коли була рекламна пауза.

Оголошення. Реклама

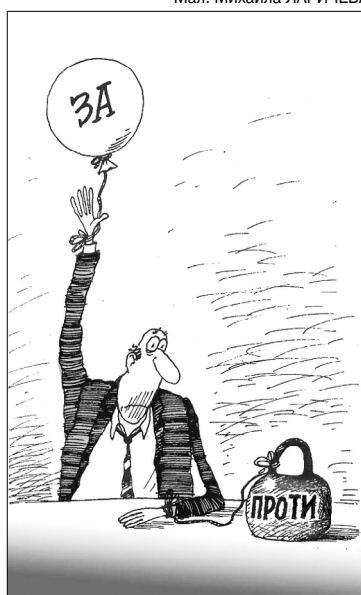
"Молода й чарівна жінка хоче вийти заміж за відставного адмірала, який збирається віддати кінці".

"Навчу писати вилами по воді".

"Прийом пацієнтів лікарями поліклініки – 8–15 год. Прийом лікарями від пацієнтів – цілодобово".

"Сьогодні у продовольчому відділі нашого магазину великий вибір дієтичних ви́дених яєць!"

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

Іронізми

- У нас умів багато, але нема для них умов.
- "Людина з великої літери" стала "пересічним громадянином".
- Гасло лісорубів: "Ліс – наше багатство!"
- Єдина партія, якій не треба перефарбовуватись, – партія хамелеонів.
- Є тепер і хліб, і видовище є – ціни на хліб.
- "Сам я хороший, а дружина в мене – змія!" – говорив удав.
- Із сиром у роті не каркають.
- Нарешті з дефіцитами покінчено. Тепер можна купити будь-кого.
- Ідеалом не було б ціни, якби ними не торгували.

("Українська афористика").

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Мал. Петра КОЗИЧА.

Жарти видатних людей

ПОКАЗУЮЧИ Марку Твену свою щойно закінчену картину, живописець Джеймс Уілстер запитав письменника:

– Якої ти думки про мою роботу? Твен щиро відповів, що картина йому дуже подобається, однак вирішив пожартувати над своїм другом:

– Щоправда, як на мій погляд, ця хмарка тут зайва.

І зробив вигляд, що хоче зітерти одну з намальованих на полотні хмарок. Схвильований Уілстер перелякано вигукнув:

– Що ти робиш?! Обережно! Фарби ще не висохли!

На що Марк Твен спокійно сказав:

– Не переживай, я в рукавичках.

ОДНОГО разу Генріх Гейне отримав велику посилку. Відкривши її, він знайшов у ній купу старих газет, а в тій макулатурі – крихітну коро-

бочку. Всередині була записка від давнього приятеля поета: "Я здоровий і бадьорий!"

Гейне не залишив без уваги цей розіграш. Невдовзі приятель теж отримав посилку. Причому вельми важку. Відкривши її, він побачив велику каменюку й записку поета: "Любий друже! Після твого послання, що ти здоровий і бадьорий, у мене камінь із серця звалився. Відсилаю його тобі".

ЯКОСЬ у розмові з Пабло Пікассо один французький лікар сказав знаменитому художнику:

– Я досконало знаю людську анатомію, а тому змушений зауважити, що з медичної точки зору люди на ваших картинах викликають великий сумнів.

– Цілком можливо, – відповів Пікассо. – Але можу вас запевнити, що вони на картинах будуть жити значно довше, ніж ваші пацієнти.

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Про вічність

– Тебе кохати, рибко, вічно буду! – Він присягався дівчині щоднини, Та вистачило вічності тієї Всього лише до першої дитини.

Вже звик

– Скажіть, будь ласка, вам склероз Не заважає працювати? – Та що ви, ні! Я вже звик Сьогодні про вчорашнє забувати.

Діагноз

– Раджу вам, як лікар: Не вживайте більше гіркої, Бо в серці вашому відчутні Останнім часом... перепої.

Микола КАСАТОВ.
Луганська обл.

Задача

На уроці математики вчитель попереджає:

– Сьогодні увесь клас я по черзі опитаю. Першою буде Леся, – її прізвище назвав. – Ось тобі задача. І умову розкавав: – Вдома тато й мама, тобто двоє в нас осіб. Скільки буде, коли тато піде в магазин по хліб? – Двоє! – радо каже Леся. Очі вчителя – на лоб: – Чому двоє? В магазині тато, хліб купити щоб. Вдома мама. То це скільки? Думай, дівчинко моя! Тепер Леся здивувалась: – Це ж, крім мами, вдома я!

Олексій ДОМНИЦЬКИЙ.
м. Кременчук.

• АКТУАЛЬНА ДАВНИНА

Хто сліпий, тому скрізь ніч. Якщо ти темрява – скрізь для тебе пекло.

Григорій СКОВОРОДА.

Затитаннявка

А олігархи – це панівна меншість? Навіщо душити свободу, коли її можна просто відібрати?

Корисна порада

(Чоловікам)
Із двох бід завжди вибирайте молодшу й симпатичнішу.